

[Industriministeren]

betragter dette som en national opgave, det vil sige, at alle skal medvirke, hvis vi skal have succes. Jeg håber da meget, at det, jeg her har sagt, opfylder de forudsætninger, som hr. Erling Jensen opstillede i sin tale.

Finansieringen spurgte hr. Erling Jensen om: hvad skal der ske med egnsudviklingsloven, og hvad skal der ske med håndværkerlånelovgivningen?

Lad mig først sige, at de statslige rentestøtteordninger ikke længere har den værdi, som de havde i hr. Erling Jensens tid. Dengang havde vi 20 pct. og mere i gennemsnitlig rente; nu nærmer vi os formentlig de 12 pct. Derfor er det vores tanke, at vi vil forelægge folketinget en ændring af disse statslige støtteordninger.

Ved den forestående revision af egnsudviklingsloven, som er aftalt mellem regeringen og det radikale venstre, vil vi foreslå følgende.

For det første: låneordningen efter lovens § 6, anlægslån til virksomheder, ophæves. Det var 139 mill. kr. i 1984.

For det andet: tilskudsordningen efter lovens § 10 opretholdes med et udvidet bevillingsgrundlag, nemlig 82 mill. kr. i 1984 op til 115 mill. kr. i 1985.

For det tredje: låneordningen efter lovens § 9, lån til kommuner til opførelse af industrihuse, opretholdes med uændret bevillingsgrundlag i forhold til 1984.

For det fjerde: muligheden for at give fordelagtige globallån opretholdes.

Der er således ikke planer om at afskaffe industrihusordningen, som fejlagtigt blev omtalt i den udsendte grønne tryksag om aftalen med det radikale venstre. Dette beror på en fejlskrivning, som jeg naturligvis beklager. Den nævnte tilskudsordning, der opretholdes med øget bevillingsgrundlag, er en uændret videreførelse af den hidtidige tilskudsordning; det drejer sig om anlægstilskud og ikke om rentetilskud. Tilskudsordningerne vil blive foreslået ændret, således at tilskud kan ydes til alle egnsudviklingsområder, naturligvis med variable tilskudssatser. Ordningen skal noteres i EF, men EF blander sig ikke i, om et nationalt parlament giver f.eks. lavt forrentede lån eller tilskud.

Hertil vil jeg gerne sige til folketinget, at teknologifremme og eksportfremme også er egnsudvikling på meget højt plan, fordi det simpelt hen er nødvendigt for de pågældende

virksomheder også i egnsudviklingsområderne at følge med, både når det drejer sig om indførelse af moderne teknologi og meget effektive markedsføringsforanstaltninger.

Det radikale venstre og regeringen tilstræber, at effektiviteten i egnsudviklingspolitikken opretholdes i forhold til den, vi kender i dag. I øvrigt får vi lejlighed til at diskutere hele dette spørgsmål på grundlag af det forslag, som jeg om kort tid vil fremsætte, således at vi har hele sommeren til at tage den offentlige debat.

Jeg vil også gerne her nævne, at håndværkerlånelovgivningen bliver en modernisering af den gældende lovgivning. Jeg håber, at hr. Erling Jensen vil anerkende, at det er et fremskridt, at vi får ordningen administreret af samtlige pengeinstitutter i hele landet. Det får vi jo, al den stund FIH, altså Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, for fremtiden, hvis ellers folketinget vil følge forslaget, kommer til at administrere denne ordning.

Jeg har da ikke noget som helst imod at tale om noget andet end teknologiprogram. Intet. Men der er som sagt grænser for, hvad vi kan have stående i denne redegørelse. Men lad os dog tale om noget andet. Lad os f.eks. tale om, at det er lykkedes firkløverregeringen at gennemføre en fantastisk modernisering af det indenlandske kapitalmarked. Der er sket en helt fantastisk udvikling. En gang imellem kan jeg spørge mig selv, om vi mon overhovedet har lønsomme projekter til hele denne vifte af tilbud, som vi nu tilbyder erhvervslivet, om der er tilstrækkelig mange ingeniører og erhvervsfolk i det hele taget, som har mod og kræfter til at kaste sig ud i den risiko, det er at etablere en moderne erhvervsvirksomhed.

Man kan stille sig disse spørgsmål, men det er jo en kendsgerning, at vi f.eks. har fået gennemført en fornyelse af børsen. Her kan man i dag få adgang til risikovillig kapital, som kan bruges til mange forskellige ting: til etablering, til investering, til markedsføring, til generationsskifte og til løsning af andre af de problemer, som plager mange virksomheder.

Vi har fået forskellige kapitalformidlingselskaber, fordi regeringen har fået flertal her i folketinget til, at lønmodtagerkapital under visse omstændigheder kan kanaliseres ud i erhvervslivet.